

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 450.

113de Møde.

Fredeagen den 28de Juni.

(Forts.)

Winther: Ja, det er meget betænkeligt for mig at tage Ordet, efter at en saa klog Mand, som han, der talte sidst, saaledes har fordømt det Ændringsforslag, som jeg tillige med 14 andre Rigsdagsmænd har tilladt mig at stille under Nr. 2. Det var umuligt for mig at høre, hvad han endte med, og derfor kan jeg ikke tage Hensyn dertil, men jeg troer i ethvert Tilfælde, at hvis en saadan Bestemmelse kom ind i Loven, vilde den ikke være farlig for Kjøberne — og det er netop deres Ret, som vi derved ville have sikret. Men det er mig en Nødvendighed at give en Oplysning til den ærede Justitsminister, som jeg ved en Afslutning blev affaaeren fra at give forrige Gang da Sagen var under Behandling. Han opfordrede mig stærkt til at fremkomme med, hvad det var for Betingelser, som indeholdes i de tidligere meddeelte Bevillinger om saadanne Godsers Afhændelse, og som vare i Bondestandens Interesse; han sagde, han kendte dem ikke og ønskede, at jeg vilde anføre dem. Jeg vil da tillade mig at oplæse nogle Linier af en af disse Bevillinger, som ere udstedte af den ærede Justitsminister selv. Den staaer i Departementstidenden for 1849 Pag. 868, hvor der gives Stamhusbestidderen af Engestofte Tilladelse til at bortfælgge til fuldkommen Eiendom de til Stamhuset hørende Gaarde og Huse med Tilliggende, samt den saakaldte Engestofte Mølle, „dog, forsaavidt Gaarde og Huse ere bortfæstede, ikkun til Fæsterne eller, naar disse dertil give deres Samtykke, til deres Børn.“ Det var en Bestemmelse, som jeg meente var i Bondestandens Interesse, og som jeg har paaberaabt mig (Monrad: Læs videre!). — Jeg behøver ikke nu at læse læn-

gere, end jeg selv vil — har en Anden lyst til at læse videre, saa staaer det ham jo frit for. — Fremdeles hedder det længere henne i den 6te Post saaledes: „Det er en Selvsølge, at, hvis en almindelig Lov for hele Riget om Fæstegodssets Overgang til Selveiendom, maatte udkomme, er Stamhuset Engestofte ikke, paa Grund af nærværende allerhøieste Bevilling, undtaget fra en sliq Lovs Forrifter.“ Det er disse 2 Bestemmelser, som det forekommer mig, at jeg med Grund har kunnet anføre som saadanne, der vare i Fæstebondestandens Interesse, og som ikke findes i den Lov, som her er under Behandling. Jeg har vistnok Ret i at yttre, at det derfor slet ikke var noget forunderligt, at man saa lidt havde benyttet Bevillingsveien, men at man derimod meget hellere vilde have denne Lov. Det var virkelig langt fordeelagtigere for disse Lehnsbesiddere at faae en Lov givet som denne. — Det forekommer mig, at den er som en søn Drøm, en Herremand kan have haft i sit Sovestue, saameget Hensyn er der i den taget til Lehnsbesidderne, og saa aldeles er der glemt, hvad der kunde tale for Bondestanden eller gjøres for den. Det har undret mig at høre, at den ærede 6te kjøbenhavnske Rigsdagsmand har udtalt om det Forslag, som blev sat ind i Loven ved forrige Behandling, og som han tilligemed 14 andre Rigsdagsmænd har foreslaet udslettet, at det skulde vidne om en stor „Naivitet“. Det er altsaa tillige en Anke, han fører over Regjeringen, forsaavidt den ligesaavel maa have været naiv, da den har indført i Bevillingerne den Bestemmelse, som jeg har oplæst, som de Mand, der have stillet det Forslag, at Godset ikke maa sælges uden til Brugerne, deres Børn eller Svigerbørn (Mourier: Ingenlunde!). Jeg maa tillade mig at spørge den ærede Rigsdagsmand, om det ikke er det selvsamme, baade det, som jeg har oplæst, og det, som er blevet tilføje